

MOOIE TEKSTEN EN VERHALEN

Waarom komen en gaan bepaalde mensen in je leven?

Mensen komen in je leven om een bepaalde reden, een seizoen of een heel leven. Als je weet om welke reden het is, weet je wat je voor die persoon kan doen. Als iemand in je leven is om een reden, is het gewoonlijk omdat je een behoefte hebt geuit.

Ze zijn gekomen om je te helpen door een moeilijkheid heen, je te begeleiden met ondersteuning en je fysiek, emotioneel of spiritueel te helpen. Ze zijn er om een reden waarvan het nodig is dat ze er zijn.

Dan, zonder dat jij iets verkeerd doet, of op zomaar een moment, zegt of doet deze persoon iets om de relatie te beëindigen.

Soms gaan ze dood, soms lopen ze weg. Soms keren ze zich tegen jou en dwingen je tot een standpunt. Wat we ons dan moeten realiseren, is dat aan onze behoefte is voldaan, onze wens is vervuld, hun werk is gedaan. Het gebed dat je opzond is beantwoord en nu is het tijd om verder te gaan.

Sommige mensen komen in je leven voor een seizoen, omdat het jouw beurt is om te delen, te groeien of te leren. Zij brengen je een ervaring van vrede of ze brengen je aan het lachen. Ze kunnen je iets leren dat je nog nooit gedaan hebt. Ze geven je gewoonlijk een ongelooflijke hoeveelheid vreugde.

Geloof het, het is echt, maar slechts voor een seizoen.

Relaties voor de duur van je leven, leren je levenslessen, dingen waar je op kunt bouwen om zo een solide emotionele fundering te hebben. Het is jouw taak de lessen te accepteren. Hou van die persoon en stop wat je hebt geleerd in alle relaties en situaties van je leven. Men zegt: 'Liefde is blind maar vriendschap is helderziend'.

Dank je dat je een deel van mijn leven bent, of het nu is om een reden, voor een seizoen of voor het hele leven is.

Als je verdrietig bent
kijk dan opnieuw in je hart
en je zult zien dat je huilt
om wat je vreugde schonk.

Kahil Gibran of de profeet

Er komt een moment in je leven, dat je je realiseert

Wie belangrijk is.....

wie nooit belangrijk was,

wie niet meer belangrijk is.....

en wie altijd belangrijk zal blijven.

Dus, maak je geen zorgen over mensen uit je verleden,
er is een reden dat ze het niet gered hebben in jouw toekomst.

Wees aardiger dan nodig is, omdat iedereen die je ontmoet wel één
of ander probleem heeft waar hij of zij mee zit.

Tekst uit het boek:
DE PROFEET van Kahil Gibran,

EN EEN VROUW, DIE EEN KINDJE AAN HAAR BOEZEM DRUKTE, ZEI: SPREEK TOT
ONS OVER KINDEREN

En hij zei:

Je kinderen zijn je kinderen niet.

Zij zijn de zonen en dochters van 's levens hunkering naar zichzelf.

Zij komen door je, maar zijn niet van je, en hoewel ze bij je zijn, behoren ze je niet toe.

Je mag hen je liefde geven, maar niet je gedachten, want zij hebben hun eigen gedachten.

Je mag hun lichamen huisvesten, maar niet hun zielen, want hun zielen toeven in het huis van morgen, dat je niet bezoeken kunt, zelfs niet in je dromen.

Je mag proberen gelijk hun te worden, maar tracht niet hen aan jou gelijk te maken.

Want het leven gaat niet terug, noch blijft het dralen bij gisteren.

Jullie zijn de bogen, waarmee je kinderen als levende pijlen worden weggeschoten.

De boogschutter ziet het doel op de weg van het oneindige, en hij buigt je met zijn kracht opdat zijn pijlen snel en ver zullen gaan.

Laat het gebogen worden door de hand van de boogschutter een vreugde voor je zijn; want zoals hij de vliegende pijl lief heeft, zo mint hij ook de boog die standvastig is.

Kahlil Gibran

Geluk maakt je vriendelijk

Beproevingen maken je sterk

Verdriet houdt je menselijk

Mislukkingen houden je nederig

Maar alleen de hoop laat je vooruit gaan...

Wacht niet op zorgeloze dagen om gelukkig te zijn
want altijd zal een probleem je bekommernis geven.

Wacht niet op waardering van iedereen om gelukkig te zijn
want altijd zal er iemand kritiek op je hebben.

Wacht niet op een dag zonder fouten om gelukkig te zijn
want altijd maak je ergens een grote of een kleine blunder.

Wacht niet tot iedereen vriendelijk voor je is om gelukkig te zijn
want altijd zal er iemand jaloers op je zijn.

Wacht niet tot ze je 'genoeg' betalen om gelukkig te zijn
want altijd zal je minder verdienen dan je meent waard te zijn.

Wacht niet tot je bij iedereen gelijk haalt om gelukkig te zijn
want altijd zal iemand denken intelligenter te zijn.

Eenzaamheid is een herinnering hebben en er met niemand over kunnen praten.

Het kostbaarste bezit in slechte tijden, is de herinnering aan goede tijden.

Wie vandaag leeft, heeft morgen een mooie herinnering.

Verhaal: Het kleine pakketje.

Mijn vriend trok de lade van de kast van zijn echtgenote open en haalde er een klein pakketje gewikkeld in zijde papier uit: Dit is niet zo maar een pakje, dit is lingerie. Hij maakte het papier open en bekeek de zijde en het kant. De eerste keer dat wij naar New York gingen, acht of negen jaar geleden kocht ik dit. Zij heeft het nooit gebruikt. Zij wilde het voor een speciale gelegenheid bewaren. Ik geloof dat dit wel het goede moment is. Hij ging naar het bed en legde het bij de andere dingen die de begrafenisondernemers zouden meenemen. Zijn vrouw was zojuist overleden. Terwijl hij zich naar mij toe draaide, zei hij: Bewaar niets voor een speciale gelegenheid, iedere dag dat je leeft is een speciale gelegenheid. Nu denk ik altijd aan die woorden en ze hebben mijn leven veranderd.

Tegenwoordig lees ik veel meer dan vroeger en ik maak minder schoon. Ik zit op mijn terras en bewonder het landschap zonder aandacht te schenken aan het onkruid in de tuin. Ik breng meer tijd door met mijn familie en mijn vrienden en minder tijd op het werk. Ik heb begrepen dat het leven een geheel is van ervaringen om te waarderen. Voortaan bewaar ik niets meer, ik gebruik mijn kristallen glazen iedere dag, ik draag mijn nieuwe jasje als ik daar zin in heb om naar de supermarkt te gaan, ik bewaar mijn duurste parfum niet voor hoogtijdagen, ik gebruik het wanneer ik daar zin in heb.

De uitspraken als "ooit..." en " een dezer dagen..." probeer ik niet meer te gebruiken. Als het de moeite waard is, wil ik nu de dingen zien, horen en doen. Ik ben er niet zeker van wat de vrouw van mijn vriend zou hebben gedaan als zij had geweten dat zij er morgen niet meer zou zijn (een morgen die wij allen te licht opvatten). Ik geloof dat zij haar familie en intieme vrienden zou willen zien. Misschien zou ze enkele oude vrienden hebben opgezocht om vrede te sluiten of zich te verontschuldigen voor een oude ruzie. Ik vind het een prettig idee om te denken dat zij misschien Chinees zou zijn gaan eten omdat het haar lievelingseten was.

Het zijn de kleine niet gedane zaken die mij zenuwachtig zouden maken als ik wist dat mijn uren geteld waren. Het zou me dwars zitten bepaalde vrienden niet meer te hebben gezien die ik "een van deze dagen" zou hebben opgezocht, of brieven niet te hebben geschreven die ik nog van plan was te zullen schrijven, of niet vaak genoeg aan mijn dierbaren te hebben gezegd hoeveel ik van ze houd. Nu stel ik niets meer uit, onderdruk niets en houd niets meer achter dat zou kunnen bijdragen aan de vreugde en vrolijkheid van onze levens. Ik zeg dat iedere dag speciaal is.... iedere dag, elk uur, iedere minuut is bijzonder...